

ମନ୍ଦରେଯୋଗ କରାତେ ପାରେ ନା ଯାଏ କୋନ
ବିଷୟେ ଏହେବ ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥରେ ଜିକ୍କା
ପିଲାତେ ନେଇ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିବରିତି ଆଧ୍ୟତ୍ମି
ଖେଳାର ପର ପୁନରାୟ ପାଠେ ବନ୍ଦାତେ ହୁଏ ।

କିମ୍ବା ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗରେ କୈବଳ୍ୟରେ ଆହେ । ଆପଣାଙ୍କ ଶିଖିତି ସଥଳ ଦେଖିବେ କେବଳ ତଥା ଯୋଡ଼ାଯାଇବେ ।
କିମ୍ବା ତାର ପାର୍ଥକି ବୁଝାଇବେ ।
ଏହିଭାବେ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନ ଦୀନା ଦୀଥରେ
ସାଂଶ୍ରୀଯା କରିବେ ।

ଯାଏ । ପୁରୀ ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ଞାନେର ପର୍ଯ୍ୟାଳୋଚନା
କରିଲେ କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘଶୀଘ୍ର ହେବ । ଯିନି
ସୁମିଦ୍ରିତୀ ତିନି ସମ୍ମାନକ୍ଷେତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ
ଶିଖାଏକ କ୍ଷେତ୍ରେ ପୁନଃହତ୍ତାବେ ମେଂ ସଂକଟେର
ଯୁଗରୂପକ କଥାବାରୀ ବାଲାବେଳ, ଯେତନ—
ଆମୁଦ ଏକବାଟ ଲାଘକରୀ ତିକିଙ୍କର
ହୋଇଲା ଭୋଲାକେଣ ହେବେ ଜୀବିର ମୁଖ
ତୁଙ୍ଗଲ କରିବେ । ଭାବଲେ ଶିଖ ଯଦି
କୋମି ପରିକର ନିଯେ ଶିଖ ଓର୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଭବେ
ଅତି ସହଜେ ପାଠ ଆଯତ୍ତ କରିବେ ।

କେତେ ଯଳେନିଜ୍ଞାନୀ ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍‌ଦେଖନାର
ପ୍ରସମେର ଉପର ଜୋର ଦେଯ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେର
ସମ୍ବିଧାନ କୋଯ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉଚ୍ଚ ଭାବେର
ନୀତି । ଗାଁନ-ପାଠ୍ୟାବାର ନମ୍ବର ଜାପଣି
ଆପନାର ଲିଖିତ କହିବେ ଏହ ଥ୍ରେଷ୍ଟେଗ କହେ
ଦେଖିବେ ପାଇଲେ । ସେମନ— ଧର୍ମ— ଆପଣି
ଯଦି ଆପନାର ଶିଖିବେ କୋନ କରିବାର
ଅଭିଭିତ୍ତି ପଢ଼ିବେ ଏକକଭାବେ ଦୁଃଖ କରିବେ
ମେଚ୍ଛାନ ଦେଖିବେ ଭାବଧାରୀ କିଛିଟା
ଆଗେଗାଛାଳ ଓ ବିଚିତ୍ର ହବାର ଫଳେ ଶୁଦ୍ଧ
ହୁଅ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲେବେ ଓ ସହଜେ ଭୁଲେ ଯାଏବାର
ପ୍ରସଂଗତା ଜୟାପାଇଁ । ବିଷୟଟି ଜାଧୁର୍ମ ସମୟରେ
ଭାଗ କରେ ଲିଯେ ଶିଖିବିକ ଯା ଯାମି ପଠିଲେ
ଆଭାସ କହେନ ତଥେ ତୋବଧାବାର ପରାମର୍ଶ
ରଙ୍ଗିତ ହଓଯାଇ ଫଳେ କୃତ ଓ ଶ୍ରୀଭୀତାବେ
ଯାନସପାଇଁ ଫୁଟେ ଉଠିବେ ।

শিক্ষিতি শিক্ষকগণেরও প্রয়োজনীয়তা অস্থীকারী
করবা যায় না। আপনার শিল্প ও বহুমের
নিয়ে তিনটি মদল গাড়ুন ও পৃথক
পৃথকভাবে কোন ছড়া ইয় দলকে ডেকাবার
ও ইয় ও ভূতীয় দলকে ও বাব সুপার
করবাটে দিন, দেখাবেন, মচলি বেলী
পরিমাণ শুক্র মনে রেখেছে। যুক্তিশক্তি
যোবেয়েমের মানে বাখতে হবে শিল্পকে সং
শীক্ষায় শিক্ষিত করে তুলতে পারলে
কাল জ্ঞানই অধিবা কোন শিক্ষাই বাদ
যাবাবে না। কাবণ শিল্প তাৰ এক পৰ্যায়ে
শিকাকে অন্য পৰ্যায়ে অয়োগ কৱে পৰ
কীবলে অৰ্পণ ও শায়ী সৃষ্টি রেখে যেতে
কৰবে।

ଶିତିଭୟ ଅଫକ୍ତିର ସତବାହନ ସୂଳ ଲାକ୍ଷ ହାଲେ,
ସୁଧାତିର ଗଠନ । ଶିତି ଥାଡ଼ା ଶୁଦ୍ଧି ଶିକ୍କାର
କୋଳ ଯୁଦ୍ଧ ଲେଇ । ଶୁଦ୍ଧି ବାହୁ ଛାଡ଼ି ତାଙ୍କ
ଶାଖାପ ମାନସ ପରେ ଉଚିତ ହେଁ । ଶିତାକ
ଅଯଥା ଛାପ ପ୍ରୟୋଗ ନା କବେ ତୋର ଯନ୍ତ୍ରୟାଗ
ଶୀଳକରିତ କରାତେ ପାରିଲେଇ ଧାରଣ କରିବା
ପାଇଁ ଜୀବନ ଜୀବନ ଓ ଆବଶ୍ୟକତନ ଏହି
ବ୍ୟାକାରୀଭାବେଇ ମନେର ଶୌଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ
ପାଇଁ । ଏବଂ କୋଳ କିଛୁ ଘୟରଣ କରାଯାଇ
ପାଇଁ । ଶିତ ଶିକ୍କାର କ୍ରୟବିକାରୀର ଭିନ୍ନ
ଶୋଧନାକେ ବ୍ୟକ୍ତମ ଓ ସ୍ଵାରଗେର ଜନା ପୁନଃ
ପୁନଃ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ହେଁ । ଛୋଟ ଛେତି
ନୈତିକ ଉକ୍ତାଧିକାରୀ କୋଳ ବିବର୍ୟ

କାନ୍ତିମାଳା

ତୋହାନ୍ତିରେ କାହାରେ ଜୀବିତ କରିବାକୁ ପାଇଲୁ ଆମେ କାହାରେ
ଅଧ୍ୟୋଗ ପ୍ରଥାନ ସୋଧାନ । ଆମ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ
ବାନବ ଶିଳ୍ପର ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବେର କେତେ ଯାଦୁଯ୍ୟ
ମାତ୍ର କାହାରେ ।

ଡିଡେଜଳୀ ଓ ପ୍ରତିକିଳ୍ପର ଫଳେ ଆଚରଣେ
ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖା ଯାଏ । ଏହି
ପରିବର୍ତ୍ତନର ନାମ ଶିକ୍ଷା । ସେ କୋନ ବିଷୟେ

“**ମୁଖ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ** । ଝୋଲେଇ କେବେ ।”
ଜାନି ଯାଏଁ ନା । ଅର୍ଥଚ ଆଶାରଦମ କୌଣସିଲାଙ୍କା
ମାତ୍ରିମିତି । ଏହି ଅଧି ସମ୍ମା ଆଶାରଦେଇ
ଗଥରେ ହୁଏ ଅଳେକ କିନ୍ତୁ ତାହା ଫଳ ଦେଖେ
ଥାଏଟି ହୁଏ ଆଶାରଦେଇ ଉପରମୂଳୀଦେଇ ଜନା,
ନିଜେର ଯାନିତ ସଭାଭାବ ଉପରିତିର
ନାନ୍ଦ । ସେ ହାତ ମୋଳନା ଦୋଲାଯ, “**ଶେ
ଭାବେ ଏହି ଜାନେବା ଧାରକ-ବାହକ, ଶାନ୍ତି
କାରିଗରିରାଟିପେ ଯୁଗେର ପାଇଁ ଯାଏ
ନାନବକୁଳକେ ନିଜ ଅବଶ୍ୟ ଥେବେ ବଡ଼ କରିବେ
ତୋଳାଇ ଦାଖିରେ ନିଯୋଜିତ ରଖେଛେ ।
ଏହି ଯାକେ ଅର୍ଥବେଳେ ଜୀବନରେ ହେବେ ତାର
ମାତ୍ରିମାତ୍ରିର ସାରାଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦ ଭାବ କୁଣ୍ଡ ତାର ।
ଏହି ତୋକେ କୁରାଟ ହେବେ ଥାତେକ ଆଶୀର୍ବାଦ
ମନ୍ୟାର ଲାଗେଇ ପରିପକ୍ଷ ସମୟ ଆହେ, କେଇ
ବ୍ୟାଯେଇ ପ୍ରେରଣ କୌଣସି କହାନ୍ତିରୁ ହବେ
— । ସେଯାନ୍ତି — ଯେ ଶିଖିତି କେବଳ ବାବୀ-ଶା
ଜାତରେ ନିଯେଛେ, ତାକେ ଦିଯେ ଛଡ଼ା ବଳାନ
ମାତ୍ରିଲାଲେଇ ଥାଏଥା ଉପରିହାର୍ଯ୍ୟ କାହା
ଭାବର କାଠି ଲୋକାଶଙ୍କା ଉପରି ହୁଏ ନା କିଛି
ଏହିକେ ପାଇଁରେ ଶିଖାବାବ ଆରଣ ଦେଖାଇତୁ**